

ριό της θείας Μάρθας ή να ζήση κοντά στην 'Αμερικανίδα σαν παληάτσος της. Προτίμησε τὸ δεύτερο, δελεασμένος ἀπὸ τὰ πενήντα δολλάρια καὶ κάνοντας τὴ σκέψι ὅτι ἂν ἐπέστρεφε στὸ σπίτι του θὰ γελοιοποιῶταν. Κανείς δὲν θὰ πίστευε στὸ παραμῦθι του καὶ θ' ἄρχιζαν πάλι νὰ τοῦ γκρινιάζουν ὅτι δὲν κάνει τίποτε. Ὡστόσο εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐκδικηθῆ τὸν Βαλόνη.

Ἡ 'Αμερικανίδα καὶ τὸ δεύτερο βράδυ τὸν ξενύχτησε. Τὸν ἔσυρε μαζύ της σ' ὅλα τὰ κέντρα τῆς Μαδρίτης, τὸν μέθυσε πάλι καὶ τὸν ἐγκατέλειψε ζωντανὸ πτώμα στὸ διαμέρισμά του. Κι' αὐτὴ ἡ ἱστορία ἐξακολούθησε σωστὲς δέκα μέρες. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ὅμως ὁ Πάολο 'Αρμάνι ἔχασε ὅλη τὴν ἐπαρχιώτικη ἀγαθότητά του καὶ ξύπνησε. Σκέφτηκε λοιπὸν ὅτι ἔπρεπε κι' αὐτὸς νὰ φερθῆ στὴν «κυρία» του μὲ τὴν ἴδια ἀσυνειδησία καὶ νὰ τὴν ἐκμεταλλεῖ ὅπως αὐτὴ τοῦ δολοφονοῦσε τὴν νεότητά του. Ἄρχισε νὰ τῆς λῆε ψέματα, νὰ τὴν ἐκβιάζει, νὰ τὴν ἀναγκάζει νὰ τοῦ πληρώνη ψεύτικους λογαριασμοὺς καὶ νὰ τὴν βασανίζει. Ἡ Μόργκαν ἦταν πειὰ ἔστρελλαμένη μαζύ του.

— Αὐτὸς, ἔλεγε μ' ἰκανοποίησι, εἶνε ἓνας πραγματικὸς ἄνδρας. Μ' ἀναγκάζει νὰ κάνω ὅ,τι περᾶση ἀπὸ τὸ μυαλό του καὶ δὲν με λογαριάζει.

Καὶ μιὰ μέρα τοῦ πρότεινε νὰ τὴν παντρευθῆ. Ὁ Πάολο 'Αρμάνι τῆς ἀρνήθηκε. Ξέρετε δὲ γιατί; Γιατὶ ἓνας σύζυγος δὲν ἐνδιαφέρει ποτὲ τὴ γυναῖκα του. Μὰ ἓνας φίλος σὰν τὸν Πάολο ξέρει νὰ κρατᾷ κοντά του μιὰ γυναῖκα σὰν τὴν 'Εθελ.

Ὡστόσο ὁ Πάολο 'Αρμάνι δὲν παραλείπει νὰ γράφῃ ἓνα γράμμα στὴ γρηὰ θεία του κάθε ἑβδομάδα. Τῆς λέει ὅτι ἡ δουλειὰ του πᾶνε καλὰ, ὅτι ἔχει ἀποχτήσῃ ἄφθονα χρήματα κι' ὅτι μιὰ μέρα θὰ γυρίσῃ πάλι κοντά τους. Ἡ θεία Μάρθα κ' ἡ κόρες τῆς εἶνε ἡ τελευταία του ἐλπίδα. Σκέφεται ὅτι ὅταν θαρεθῆ νὰ κάνῃ τὸν «παληάτσο», θὰ ἐπιστρέψῃ σ' ἐκεῖνο τὸ χωριὸ γιὰ νὰ ἐξαγνίσῃ τὴν ψυχὴ του. Κι' ὡς τότε θ' ἄκουγε μ' εὐχαρίστησιν τὴν ἀτυχή Βαλερία νὰ διαβάζῃ τὴν ἱστορία τοῦ ἀγαπημένου ἱππότη τῆς. Ἐχει καταλάβῃ πειὰ ὅτι καμμιά ζωὴ δὲν εἶνε τόσο ὡμορφὴ ὅπως ἡ οἰκογενειακὴ κι' ὅτι κανεὶς ἄλλος δὲν ἀξίζει τὴν ἀγάπῃ μας παρὰ μονάχα οἱ γονεὶς μας. Κι' ὁ Πάολο 'Αρμάνι κρύβει στὸ βάθος τῆς καρδιάς του μιὰ ἀπογοήτευσιν. Ἡ ἀσυνειδητὴ ἐκείνη γυναῖκα τοῦ δολοφόνησε ὅλη τὴν δραστηριότητά του, τὸν κατάντησε ἓναν χαμένο ἄνθρωπο, καὶ δὲν τὸν ἀφήνει νὰ φύγῃ ἀπὸ κοντά της. Μὰ ὁ 'Αρμάνι ἐλπίζει ὅτι μιὰ μέρα θὰ τὴν στραγγαλίσῃ καὶ θὰ τὸ σκάσῃ κρυφὰ γιὰ τὸ χωριὸ του. Κι' αὐτὴ ἡ σκέψι εἶνε ἡ μόνῃ του παρηγοριὰ σ' αὐτὴν τὴν παράδοξον ἐρωτικὴν ζωὴν ποὺ κάνει: Τὸ χωριὸ, ἡ γαλήνη τοῦ πνεύματος, καὶ τῆς ψυχῆς. Μακρὰ ἀπὸ τὸν κόσμον, τὸ χυδαῖο καὶ τὸν μάταιον.

ΡΟΜΠΕΡΤΟ ΜΑΦΙΟ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Ο ΜΕΡΙ Κ' ΟΙ ΛΗΣΤΑΙ

Ὁ Μερὶ, ὁ γνωστὸς μυθιστοριογράφος καὶ χιουμοριστὴς, ἐγευματίζε κάποτε σὲ κάποιον ξενοδοχεῖο. Μεταξὺ τῶν συνδαιτυμόνων ὑπῆρχον πολλοὶ ὑπάλληλοι ἐμπορικῶν οἰκῶν, ταξιδεύοντες γιὰ ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, οἱ ὅποιοι ἄρχισαν νὰ λένε πόσους ληστὰς εἶχε σκοτώσει ὁ καθένας τους στὰ διάφορα ταξίδια ποὺ εἶχαν κάνει.

— Καὶ σὲ μένα συνέβῃ κάτι περιεργότερο ἀκόμη, εἶπεν ὁ Μερὶ.

— Διηγηθῆτε το! διηγηθῆτε το, τοῦ φώναξαν ἀπὸ παντοῦ.

— Κάποτε, ποὺ λέτε, ἄρχισε νὰ διηγῆται ὁ Μερὶ, ἐκεῖ ποὺ ὠδοιποροῦσα στὴν Καλαθρία, βρέθηκα σὲ ἓνα τρομερὸ στενό. Ὁ ὁδηγός μου, καταληφθεὶς ἀπὸ ἐξαφνικὸ πανικὸ, μ' ἐγκατέλειψε καὶ ἔφυγε τρέχοντας, ἐγὼ δὲ ἔμεινα μόνος. Ἐξαφνα βλέπω νὰ ὀρμοῦν κατ' ἀπάνω μου ἓνας, δυὸ, τρεῖς λησταί.

— Τρεῖς; ἐφώναξε κάποιος ἀπ' τοὺς ὑπάλληλους.

— Ναι τρεῖς! μοῦ ἀρέσει ἡ ἀλήθεια καὶ δὲν θέλω νὰ σᾶς γελάσω, λέγοντας ὅτι ἦσαν περισσότεροι.

— Καὶ, λοιπὸν, τότε;

— Ὁρμῶ, ποὺ λέτε, κατ' ἐπάνω των, τινάζω τὰ μυαλά τοῦ ἐνὸς στὸν ἄερα, βυθίζω τὸ σιλιέτο μου στὴν καρδιά τοῦ ἄλλου, ἀλλ' ὅσο γιὰ τὸν τρίτον...

— Τί ἔκανε ὁ τρίτος;

— Ἄλλοίμονο! μ' ἐσκότωσε!...

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» συνεπὲς πρὸς τὰς ὑποσχέσεις του, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκδίδῃ, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του, ἓνα ἐκλεκτὸν αἰσθηματικὸν ρομάντζο μηνιαίως.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸ ἀναγνωστικὸν μας κοινὸν θὰ ἐκτιμῆσῃ καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν προσπάθειάν μας αὐτὴν. Καὶ αὐταὶ αἱ ἐφημερίδες διέκοψαν ἤδη τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις των. Μόνον τὸ «Μπουκέτο» τὰς ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ τὰς ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον κομψᾶς, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου, χαρίζοντας τοιουτοτρόπως εἰς τοὺς φίλους του ἐξαιρετικὰς φιλολογικὰς ἀπολαύσεις.

Μέχρι σήμερον ἐξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἐκλεκτὰ ἔργα:

- 1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» τοῦ 'Αλφόνσου Κάρο.
- 2) «Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» τοῦ 'Αλεξάνδρου Δουμᾶ (υἱοῦ)
- 3) «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» τοῦ 'Αββᾶ Προεβό.
- 4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» τοῦ Λαμαρτίνου.
- 5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» τοῦ Μυσσέ.
- 6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τῆς Ντελλύ.
- 7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» τοῦ 'Α. Δουμᾶ (πατρός).
- 8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τῆς Ντελλύ.
- 9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ Δουμᾶ (πατρός).
- 10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» τοῦ Ἐτεν σέλ.
- 11) «Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» τοῦ κόμητος ντε Σεμουᾶ.
- 12) «Ἡ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» τοῦ Ὀκτ. Φεγιέ.
- 13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβάλ.

Ὅσοι δὲν ἐπρολάβετε νὰ προμηθευθῆτε τὰ ἀνωτέρω βιβλία, δύνασθε νὰ τὰ πάρετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Λέκα ἀριθ. 7, μὲ δραχμὰς 8 καὶ χωρὶς δελτία.

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας χωρὶς δελτία καὶ μὲ δραχμὰς 5 διὰ τὰς 'Αθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας, τὰ ἐξῆς βιβλία:

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» τοῦ Ρ. Στήβενσον.

«Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» τῆς Σέλμας Λάγκερλεφ.

«Ἡ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» τοῦ Ερ. Μυρζέ

«Ἡ ΣΟΝΙΑ» τῆς Γκρεβίλ

Καὶ «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡ ΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» τοῦ Ἐντγαρ Πόε.

(Δύο τόμοι, ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς 'Αθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα:

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ποὺ τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς 'Αθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα. Εἰδοποιοῦνται ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.